

**FOURTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST
POSTFEAST DORMITION OF THE MOTHER OF GOD**

Troparion and Kontakion:

Troparion (5): Let us the faithful acclaim and worship the Word, co-eternal with the Father and the Spirit, and born of the Virgin for our salvation. For He willed to be lifted up on the cross in the flesh, to suffer death and to raise the dead by His glorious resurrection.

Troparion (1): O Mother of God, in giving birth You still preserved virginity; and in your falling-asleep you did not forsake the world. You are the Mother of Life and have been transferred to life and through your prayers have delivered our souls from death.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (5): You, my Savior, descended to Hades, and as the Almighty, You shattered its gates. With Yourself You, as Creator, raised the dead and shattered the sting of death, and delivered Adam from the curse, O Lover of Mankind.

And so we cry out: Save us, O Lord.

Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (2): The grave and death did not detain the Mother of God. She prays perpetually and is our unfailing hope of intercession; for He Who dwelt in the womb of the ever-Virgin, transferred to life the Mother of Life.

Prokimenon:

Prokimenon (5): You, O Lord, will guard us and will keep us from this generation, and for ever.

Verse: Save me, O Lord, for there is no longer left a just man.

Prokimenon (5): You, O Lord, will guard us and will keep us from this generation, and for ever.

Epistle:

Reading of the Second Epistle of St. Paul to the Corinthians.

(2Cor 1,21-24;2,1-4)

Brethren: The one who gives us security with you in Christ and who anointed us is God; he has also put his seal upon us and given the Spirit in our hearts as a first installment. But I call upon God as witness, on my life, that it is to spare you that I have not yet gone to Corinth. Not that we lord it over your faith; rather, we work together for your joy, for you stand firm in the faith. For I decided not to come to you again in painful circumstances. For if I inflict pain upon you, then who is there to cheer me except the one pained by me? And I wrote as I did so that when I came I might not be pained by those in whom I should have rejoiced, confident about all of you that my joy is that of all of you. For out of much affliction and anguish of heart I wrote to you with many tears, not that you might be pained but that you might know the abundant love I have for you.

Alleluia Verses:

Verse (5): Your mercies, O Lord, I will sing for ever; from generation to generation I will announce Your truth with my mouth.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (5): For You have said: Mercy shall be built up for ever; in the heavens Your truth shall be prepared.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:

(Mt 22,2-14)

The Lord told this parable: "The kingdom of heaven may be likened to a king who gave a wedding feast for his son. He dispatched his servants to summon the invited guests to the feast, but they refused to come. A second time he sent other servants, saying, 'Tell those invited: "Behold, I have prepared my banquet, my calves and fattened cattle are killed, and everything is ready; come to the feast."' Some ignored the invitation and went away, one to his farm, another to his business. The rest laid hold of his servants, mistreated them, and killed them. The king was enraged and sent his troops, destroyed those murderers, and burned their city. Then he said to his servants, 'The feast is ready, but those who were invited were not worthy to come. Go out, therefore, into the main roads and invite to the feast whomever you find.' The servants went out into the streets and gathered all they found, bad and good alike, and the hall was filled with guests. But when the king came in to meet the guests he saw a man there not dressed in a wedding garment. He said to him, 'My friend, how is it that you came in here without a wedding garment?' But he was reduced to silence. Then the king said to his attendants, 'Bind his hands and feet, and cast him into the darkness outside, where there will be wailing and grinding of teeth.' Many are invited, but few are chosen."

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

Seeing the dormition of the most Pure One, the angels were filled with awe at how the Virgin went from earth to heaven.

Hirmos: In you, O Pure Virgin, the laws of nature were overcome: in giving birth you remained a virgin and in your death heralded life. You remained a virgin after giving birth and remained alive after death, always saving your descendants, O Mother of God.

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

14-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА ПОПРАЗДЕНСТВО УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Тропарі і Кондаки:

Тропар (5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово, що від Діви народилося на спасіння наше, прославно, вірні, і поклонімся, бо Воно благозволило тілом зійти на хрест і смерть перетерпіти, і воскресити померлих славним воскресінням Своім.

Тропар (1): У родженні дівство зберегла Ти, в успінні ж світу не залишила, бо Ти, Богородице, перейшла до життя, будши Матір'ю Життя, і молитвами Своїми визволяєш від смерти душі наші. Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (5): До аду, Спасе мій, зійшов Ти, і, як всемогутній, сокрушивши його брами, Ти, Чоловіколюбче, як Творець, воскресив з Собою померлих, жало смерти вирвав, й Адама від прокляття визволив. Тому всі до Тебе звиваємо: Спаси нас, Господи!

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (2): У молитвах невсипущу Богородицю і в заступництві несхитне уповання не втримали в собі гріб і смерть; бо як Матір Життя покликав Її до життя Той, хто в лоно вселився повсякчас дівственне.

Прокімен:

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного.

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Апостоль:

До Корінтян другого послання св. апостола Павла читання

(2Кор 1,21-24;2,1-4)

Браття, той же, хто утверджує нас з вами во Христі і хто помазав нас, то Бог, який поклав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа.

А я прикликаю свідком Бога на мою душу, що я, нащадивши вас, не прийшов більше в Корінт. Не начебто ми панували над вашою вірою, але ми хочемо співпрацювати - вам на радість; бо ви щодо віри стоїте міцно.

Я постановив собі не приходити до вас знов у смутку; бо коли я вам завдаю смутку, то хто мене розвеселить, як не той, що зазнає від мене смутку? Тож написав я те, щоб, прийшовши, не мати смутку від тих, від яких мені належилося радість; бо я відносно вас певний, що моя радість - радість усіх вас. З великого бо горя та туги серця написав я вам і крізь ревні сльози - щоб ви сумували, а щоб знали мою до вас любов надмірну.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (5): Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність. Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (5): Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангелія:

(Мт 22,2-14)

Сказав Господь притчу оцю: Царство Небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти. Тоді він знову послав інших слуг, кажучи: Мовте запрошеним: Ось я обід мій зготував: зарізано волів та підготовану худобу все готове, ідіть па весілля. Та ті тим знехтували й пішли собі, хто на власне поле, хто до свого крамарства; інші ж, схопивши слуг, познущалися з них і повбивали. Розгнівався цар і вислав військо, яке вигубило тих убивців, а їхнє місто спалило. Тоді він мовив своїм слугам: Обід - готовий, але запрошені були негідні. Підіть, отже, на роздоріжжя і, кого лише здибаєте, кличте на весілля. Вийшли ці слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки спіткали злих і добрих, так що весільна світлиця була гостей повна. Як же увійшов той цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж, і сказав до нього: Як то ти увійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі. А той мовчав. Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіте йому ноги й руки та киньте у темряву кромішню! Там буде плач і скрегіт зубів. Багато бо покликаних, але вибраних мало.

Достойно:

Ангели успіння Пречистої бачивши, здивувалися, як то Діва висходить із землі в небо.

Ірмос: Переможено закони природи в Тобі, Діво чиста; бо в родженні дівство, а в смерті життя перемогло; по родженні Діва і по смерті жива, Ти завжди спасаєш, Богородице, спадкоємство Своє.

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.

Алилуя, алилуя, алилуя.